

jures, ja ükski ei lausnud ennam Sanna-
gi, pärrast minno Sanna.

S. 378. Agga miid naerwad mind need,
kes noremad minnust, kelle Issad minna
põlgasin omma Puddolojuste Koerte kõrwa
panna; ma ollen nende Mängi-Lauluks
sanud, ja neile Juttuks; ma ollen hirmus
nende Melest, nemmad sallitawad mo was-
to wälja. Sest Jummal on teistwisi mo
wasto sanud mo sureks Hirmuks; mo rõs
mo Põlli on kui Pihw mõdalainud, Wil-
leisuse Pärwad on minnusse kinnihakkand
ma ollen Põrmo ja Tuhha sarnatseks sa-
nud. Minno Nahl on mo peäl mustaks
lainud, ja mo Lufondid on kui Pallawast
ärropõllend.

S. 379. Kas ma ollen Tühjaga ümber-
lainud, ehk kas mo Jalg on ruttand Kawa-
walusse pole? Signe e Waekausid ega wa-
giga Jummal mind illes, siis saab temma
tunda mo täit Waggadust. Kas mo
Süd

Südda on lastnud ennast arwatada üh-
hegi Naese jure —; kas ma ollen ärropõlga-
nud omma Sullase ehk Ummardaia Dis-
gust; kas ma ollen ärrakeelnud, mis Waes-
sed tahtsid; kas ma ollen omma Wallokest
üksi sonud; eks polle waene Laps sest ka sõ-
nud? Kas ma ollen keddagi näinud hukka
minnewad, et temmal ep olnud Riidid, ja
et Waesel ep olnud lattet? Eks temma
Niuded mind polle õnnistanud, ja eks ta
minno Tallede Riidust polle Soja sanud?

S. 380. Kas ollen ma Kulda pannud
ommaks Lotusseks; ehk ollen ma rõmus
olnud, et mul paljo Wa randust olli? Kas
mo südda on sallaja ennast lastnud petta,
ehk mo Kassi Suud annud mo Sule?
Sega olleksin ma Jummalat, kes üll wel,
ärrasalganud. Wõõras ei jäänud Dieks
mitte Ulitsa peäle; omma Warrawa teg-
gin ma Teekäiale lahti. Kas ma ollen kui
Adam ommad Ülleastmised kinnitatnud,
et